בעל שם טוב על התורה — מגלת אסתר

להביא את ושתי המלכה לפני המלך בכתר מלכות וגו', ובגמרא (מגילה די"ב ע"ב) ובלבד שתהא ערומה, שמעתי בשם הבעל שם טוב זללה"ה, ותוכן הדברים דברי קודש, כי בחינות הקליפות אין להם בחינות המציאות בעולם, כי אם דרך הלבשה באיזה בחינה, וכיון שאמר המלך להביא את ושתי, המורה על קליפה, שכנגד אסתר שבקדושה, וציוה להביא את הקליפות ערום בלא לבוש, ולכן לא באה, כי מאין לה לבוא, שאין לה שום מציאות, בלתי אמצעיות ההלבשה, והענין עמוק, ולאו כל מוחא סביל להבין את דבריו הקדושים:(אור המאיר)

ידוע שהיצר מלביש את עצמו במצוה, שזה ידוע לו שכשיאמר לאדם לעבור עברה בוודאי לא יציית אותו, לכך מלביש את עצמו בלבוש מצוה, וזה הלבוש הוא ליצר לפנים, שיש לו על ידי זה פנים להסית אותו, כי בלא זה אי אפשר לאדם לבא לידי עברה, כמו ששמעתי בשם הרב הקדוש אור עולם ריב"ש, ז"ל שציווה המלך אחשורוש לושתי לבא ערומה ולא באה, והבן:(תולדות אהרן פ' מקץ)

ואת שבע הנערות הראויות לתת לה מבית המלך. סוד ענין שבע הנערות הובא לעיל בפרשת ויגש אות א' ועיין שם בהגה ב' שהוא סוד האמור בסמוך אחר אות זה:

ובהגיע תור נערה ונערה לבוא אל המלך וגו'. לעיל פ' בחקותי אות ב' מבואר סוד הענין, שקאי על הניצוצין קדישין הנתונים בעמקי הקליפות, ולפי ששם הם מנוערין מכל טוב נקראים נערה, אבל צריכים להתאמץ להוציא אותן ממאסר, ולהדביקם בשורשן, וזהו לבא אל המלך עיי"ש:

הנה ידוע כי כל למה שאדם רואה או שומע אינו במקרה, רק בכל מקום יש ניצוצות קדושים ואותיות קדושים, וחושקים ומתאוים תמיד לשורשם, כל אחד רוצה וחושק להתדבק מעין כיוצא בו, כמו אהבה לאהבה והתפארות לתפארת וכיוצא בזה, ואם האדם מעלה אותה אז שכרו גדול, כי עת לכל חפץ, וכמו שכתוב ובהגיע תר נערה ונערה, כי זאת המחשבה נקראת נוקבא, שרוצית לקבל קדושה, על דרך משל, אחד שראה איזה מלחמה וסיפר לאדם צדיק וצדיק זה העלה אותה במחשבתו להשם יתברך, נמצא זאת המחשבה היתה בין עמקי הקליפות, כדמיון הראשון שראה המלחמה בין הגוים, וכאשר סיפר לחבירו, נעשה מעשייה דיבור, ואחר כך בא לידי מחשבה:(לקוטי אמרים דל"ב ע"א)

ובזה הנערה באה אל המלך. ידוע מאמר הבעל שם טוב הקדוש על פסוק ובזה הנערה וגו', שקאי על העמוד מגן עדן התחתון לגן עדן העליון, וזהו על ידי המצוות שהם תר"כ עמודי אור:(בכתבי הגאון הקדוש מוהר"ם מליובאויץ שנדפס בס' צרור החיים דל"ח ע"ב)

וימי הפורים האלה לא יעברו מתוך היהודים וגו'. לא יעברו לעולם, ונזכרים ונעשים ממש בכל דור ודור, כמבואר בשם אדוני אבי זקיני זללה"ה:(דגל מחנה אפרים בדרוש לפורים)

הקורא את המגלה למפרע וכו' (מגילה די"ז ע"א), אמר הר"י בעש"ט נ"ע, הקורא את המגילה למפרע, פירוש, שסובר כי אז היה הנס ולא עתה, לא יצא:(דברי שלום פ' בא דל"ג ע"ג)

סליק בס"ד